

pontifices splendescit et sub duabus metropolitanorum civitatibus¹ una pietatis et concordiae viget voluntas, sicut in litteris vestrae beatitudinis lectum intellexi^a. 802

At nunc, potestate corrigendi accepta et libertate predicandi condonata, nolite timere, nolite tacere. Silentium in sacerdote perniciēs est populi. Mementote vos oculos esse patriae caelestis, sapientiae luce referti^b. Illuminate patriam sanctae praedicationis splendore; adunate consacerdotes vestros in communi concilio oportuno tempore et loco; coniungite dextras concordiae, diruta renovate, discissa resarcite, conturbata ordinate, unicuique personae suam restituentes dignitatem, apostolicam recogitantes intentionem, qui ait: 'Omnia omnibus factus, ut omnes lucrificarem'^c. cf. 1. Cor. 9, 19. 10 Estote in fortitudine arietes; quem sapientissimi Salomonis paradigma decantat ubi ait: 'Aries, non est rex qui resistat ei'. Prov. 30, 31.

Divisa est sacerdotalis atque regalis potentia. Illa portat clavem in lingua caelestis regni, iste gladium ad vindictam reorum². Sed multo praestantior potestas quae vivificat, quam illa quae occidit; quia melior est vita quam mors, melior est eterna beatitudo quam^d temporalis iocunditas. Quae multis maculatur adversitatibus^e, illa perpetuis permanet letitiae bonis. Si haec tanto desiderio amatur temporalis vita, quae cito finienda est, quanta aviditate diligenda est illa, cuius beatitudo numquam finem habitura est? in qua paucorum huius vitae labores dierum eterne gloriae remunerabitur requie. Matth. 16, 19. cf. 1. Petr. 2, 13, 14.

Non sit durum sacerdotibus Christi loqui pro Christo et predicare Christum. Si lingua non cessat in predicando Christum, Christus non deerit in remunerando. Verba proferat sacerdos in salutem audientium. Multiplicet sibi honores in regno Dei, in quo ut feliciter regnare mereatur, hic instanter praedicare non cesset. Sanctaeque praedicationis verba exemplis bonorum operum ut confirmandum^f studeat, ut videat auditor in vita illius, quod audiat^g ex ore eius. Memor ipsius veritatis sententiam^h, qua distinguit praedicatores non facientes et facientes predicatorumⁱ, ubi ait: 'Qui solverit unum de mandatis istis minimis et docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno caelorum; qui autem fecerit et docuerit, hic magnus vocabitur in regno caelorum'. Matth. 5, 19.

Perpetua redemptoris nostri pietas te, sanctissime pater, cum omnibus Britanniae sacerdotibus in omni sanctae praedicationis verbo, in omni religiosae vitae conversatione ad salutem totius populi christiani eterna benedictione regere, exaltare, et conservare dignetur.

Domini sanctissimi et desiderantissimi, patriae lumina, vitae doctores, ianitores regni Dei et iudices inter apostolicas sedes, misi dilectioni vestrae unam pallam storacen^k et unum vestitum karitatis gratia, non cuiuslibet vobis necessitatis causa. Quae obsecro vestram pietatem benigne suscipere, magis considerantes^l munificentiam karitatis quam munuscula parvitatis.

256.

Alcvinus episcopo cuidam (Aethelhardo Cantuariensi?) restitutionem gratulatur; diaconum ad eum missum ei commendat. 802?

40 Codd. A 2 fol. 167—167', A 1* p. 167 n. 119^a.
Ed. J 298.

^a) huc usque Will. ^b) refecti A 1. ^c) corr. in lucrificerem A 1*. ^d) om. A 1. ^e) cum A 1*; superscripsit manus recens in A 1. ^f) confirmatum A 1; confirmare A 1* pro ut conf. ^g) audit A 1*. ^h) sententiae A 1*. ⁱ) sequitur in A 1: qua dicitur, ubi ait. ^k) stoream A 1*. ^l) desiderantes A 1.
45 256. ^a) Lemma: Epistola Albinus A 1.

1) Cantuariensi et Eboracensi. 2) Cf. supra p. 48 n. 1; Hieron. ep. 60 (Opp. I, 340): ille corpora custodit ad mortem, hic animas servat ad vitam.